

XVI. kötet

Budapest, 1901. október 27-én.

43. szám.

Mérték.

Úrnő. Mielőtt megegyeznénk, feleljen erre a kérdésre: van-e szeretője?

Szakácsné. Kezét csokolom nagysága, — nincsen.

Úrnő. No akkor nem is tud főzni; elmehet.

A veszély pillanatában.

Ifjú. Kisasszony, tegnap a Lomniczon a kezét nyújtotta felém s felszólított, hogy fogjam meg. Tehát remélhetek?

Leány. Azt hiszi, hogy egész életemen át örvény szélén szándékozom járni?

Visszajött...

Visszajött hát minden,
A fakadó lombok,
Nevető virágok;
Közöttük bolyongok.
Az egész természet
Vidámabb lett újra,
Csak a szívem válik
Mindig szomorúbbra.

Visszajött a fecske,
Dalol a madár is,
Játszik a vén földdel
Tavaszi sugár is.
Oh csak a mi elszállt
Szintén a tavasszal:
Szívem régi kedve
Nem jött vissza azzal.

Haan Béla.

Derék vő.

A. Az az ékszer, a melyet leányom nászajándéku kapott a férjétől, nem kevesebbe, mint háromezernégy-száz forintba került!

B. Olyan pontosan tudod az árát?

A. Hogyne tudnám, hiszen később magamnak kellett megfizetnem!

Érettségin.

Tanár. Mondja meg, ki volt Katona József?

Diák. Katona... Katona... Ő írta Madách Ember-tragédiáját.

Mióta nős vagyok, kerülöm a régi legénytanyákat, hajdani kicsapongásaimnak színhelyeit. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy megjavultam, — oh, korántsem, hanem a mit azelőtt borra, cigányra és bezúzott tükrökre költöttem, azt a pénzt most számon kéri tőlem az asszony, mert neki viszont csipkére, czukrászsüteményekre és frizirdáma tartására van multhatatlan szükség. A fölös pénz tehát így is, úgy is kárba vész.

Mióta nős vagyok, mondom, a czimborák társasága helyett az egyedüllétet kell keresnem, mert az olcsóbb szórakozás. Szabad óráimat sétálással töltöm s az ilyen magányos séták rendkívül fölemelő hatással vannak rám. Jártamban-keltemben tudniillik szabadon csaponghatnak gondolataim és lelkesen építgethetem a légvárakat. A multkor például az járt eszemben, mily jó volna hirtelenében meggazdagodni! Mint pénzes ember, minden baj nélkül élném világomat és olykor-olykor bekukkanhatnék az «Aranyalmába» a fiúk közé... Ah, ez azonban elérhetlen álmom! Lejebb szálltam tehát a régiókból és egyelőre azzal is megelégedtem volna, ha valami kis pénzecskét találhatnék az utcán. Csak oly kis összeget, a melyért nem érdemes «becsületes megtaláló»-nak lenni, de a melyet sikeresen értékesíthetnék az Aranyalmában. Minduntalan olvasom, hogy itt vagy ott elveszett egy pénztárca. Miért ne találhatnék meg én is egyet a sok közül?

A gondolat szinte fölvidított. Vigan dudoltam a törzsasztal egy régi bordalát, mely szép emlékeket idézett föl bennem, s ha ép akkor nem kinzott volna az őszi nátha, tán bele ringattam volna magamat a legénykori hangulatba. De így minduntalan a zsebkendőmet kellett elővennem, vigágom tehát fokozatosan alább hagyott.

Egy sötét mellékutczába befordulva, valami papirdarabot löktem odébb a cipőmmel. Már-már tovább akartam menni, a mikor eszembe jutottak előbbeni bolond gondolataim a talált pénztárczáról. Az ám! Hátha meghallgatott engem a jó Isten? Visszafordultam és fölvettem a földről a pénzt, — mert csakugyan pénz volt az, áldja meg az Isten, a ki elvesztette.

Tehát egy tizforintos bankót juttatott nekem a kegyes sors.

Ez a tényállás.

Ott álltam az utca kövezetén, a pénzzel a kezemben és szemem hirtelen könybe lábadt. Az öröm és a nátha megtette hatását. Először is óvatosan körülnéztem, nincs-e hivatlan tanúja az én szerencsémnek és, — Istennek hála! senkit sem láttam. Azaz... miután jól megerőltettem szememet és másodszor gondosabban vizsgálódtam, egy fal mellé lapuló alakot vettem észre az utca homályában. Ez a fölfedezés kedvetlenné tett... Csak nem engem les? — gondoltam magamban, és gyanusan pislogtam az árnyalak felé. De csakhamar meg-

vigasztalt ez a gondolat: Különben is mit tudja az az ember ott a sötétségben, körülbelül harmincz lépésnyi távolból, hogy én mit vettem fel a földről?.. Hisz én csak lehajoltam, a mit napjában százan is megtesznek az utcán. Aztán kérdés az is, hogy engem figyel-e? Nem-e a szeretőjét tartja szemmel? Hisz mindenkinek megvan a maga baja, mit törődni a másokéval?

Kissé megnyugodva, mellényzsebembe rejtettem a talált kincset s rögtön irányt változtattam az Aranyalma tájéka felé, ott hagyva azt az ismeretlent, a ki miatt az első pillanatban meghökkenem.

Útközben mindjárt fölosztottam a talált pénzt. Úgy határoztam, hogy felét borra, egynegyedét ételekre, másik negyedét pedig cigánymuzsikára fogom pazarolni. Oh! mily határtalan örömük lesz a fiúknak, a mint megpillantanak engem körükben, de tudom, még jobban fognak lelkesedni, ha meglátják, hogy nyomomban a pinczér tiz liter bort állít az asztalra. Természetesen mindjárt megostromolják kérdésekkel, hogy ki rendelte? A pinczér pedig egykedvűen fogja jelenteni:

— A Csorvási tekintetes úr!

E kijelentésre — mintha már látnám — fölkapnak engem a pajtások és diadalmasan hurczolnak vállalkon az asztal körül, mint egykoron a paizsra emelt Árpádot a hét vezér.

Kutya teremtette! De rég áhitozom ilyen kis multság után. Végre tehát részem is lesz benne. S a mi fő, az asszonynak nem lesz alkalmam szemrehányásokat tenni, mert nem a mi pénzünket pocskoltam el. Sőt hogy kiengeszteljem kimaradásomért, haza viszek neki két skatulya kucséber-czukorkát, melyet szépen az éjjeli szekrényke lapjára fogok letenni, mintha csak áldozati bárány volna, melyet a régiek az oltárra helyeztek.

Úgy van!

Fölemelő érzéssel léptem a koresmába. Hiába erőltetem magamra komolyságot, a belső öröm kitört belőlem s ábrázatom széles mosolygásban tündökölt. Ámde nyomban összerezentem, mikor közvetlen utánam egy magas, kopott külsejű férfi nyitott be a helyiségbe, a ki alakjára és bizonytalan mozdulataira nézve tüstént eszembe juttatta leselkedőmet. Talán ő az?... Kétségkívül!.. Meg akar sarcolni a talált pénzért. Hiszen ha vesszük, a feléhez jogot formálhat... Ej, gondoltam magamban, a felét nem adom oda semmiképen. Annyit megteszek, gavallérosságból, hogy egy liter bort rendelék számára, de tovább nem megyek. Elvégre örüljön ennek is.

Alig győztem bevárni a czimborákat. Mert hát kissé korán jöttem. Lassan és egyenkint szállingóztak, de végre mégis megérkeztek. Mire valamennyien együtt voltunk, már megfeledkeztem emberemről, a ki odakinn a vörös teritékes asztalnál fogyasztotta az én boromat.

Jól sejtettem, hogy váratlan megjelenésem általános lelkesedést fog kelteni. De természetesen a tele üvegek, melyek az én intésemre belepték az asztalt, még nagyobb örömet okoztak. Tíz perc alatt olyan vidám hangulat kerekedett, hogy még a legmogorvább ember is tánczaktusra mozgatta lábait az asztal alatt. Minden pompásan sikerült. A talált pénz remekül gyümölcsözött. Eltekintve attól, hogy egy csomó felköszöntőt kellett végigszenvednem, melyekben mint önzetlen barát voltam ünneplve, — kitünően éreztem magamat.

Egy óra múlva, mikor már javában daloltunk, hivatnak engem. A nagy zsvajban nem is hallottam, hogy szólitanak. Csak akkor eszméltem, mikor a pinczér meg-rángatta kabátom szárnyát.

— Egy ember hivatja a tekintetes urat. A kinek bort méltóztatott hozatni. Odakinn van.

— Ahá! Jól van.

Szó a mi szó, meghökkentem. Adta teringette! Ez az alak, a kiről már megfeledkeztem, kezd kellemetlenkedni. Nem elégszik meg egy liter borral. Nyilván a talált pénz felét fogja tőlem követelni. Ellenkező esetben talán még lármát is üt, hangosan kikürtöli a dolgot s én akkor szégyenben maradok. Ha megtudják barátaim, hogy idegen pénzen vendégelem őket, lenézéssel sujtanak. Mert ahhoz ugyan nem kell nagy virtus, hogy egy talált tizest elfecsérelek.

Aggódva léptem oda a vörös asztalhoz.

— Tisztelt úr, — szólított meg a kétes alak, a kin már meglátszott a bor hatása, — ha bort fizetett, fizessen pörköltet is, mert éhes vagyok.

Kezdi a szemtelen, gondoltam, ámde a legnyájasabb arckifejezéssel feleltem szavaira:

— Szívesen. Más kívánsága nincs?

— Nincs . . . Azaz hogy . . .

— No?!

— Ne járjon az úr a feleségem után. Ha nem kínált volna meg borral, hát ma leütöttem volna az urat.

— A felesége után? — Csodálkoztam is, meg boszszankodtam is. — Ki mondta ezt magának?

— A házmester. Azt mondta, hogy egy magas hivatalnok, valami Mayer úr, lesi esténkint a feleségemet.

Akaratlanul fölnevettem.

— Az én nevem Csorvási. Miből gondolta, hogy én vagyok az a Mayer?

— Miből? Ott láttam az urat a kapunk előtt ácsorogni. Aztán mintha levelet vett volna fel a földről. Hát azt hittem, hogy a feleségem dobta le az ablakból.

— Hm! Tévedett, barátom!

— Meglehet. Meg aztán, mikor az úr felém nézett és meglátott engem, gyorsan elsietett, mint a bűnös lelkiismeretű ember. Én persze követtem.

— Jól tette, barátom, — siettem befejezni a társalgást. — Legalább alkalmam volt megvendégelni magát. Megnyugtatom, hogy nem hívnak Mayernak. Kérdezze meg itt bárkitől.

— Jó, jó! Bocsásson meg a tisztelt ur!

— Megbocsátok.

Képzhető, hogy e párbeszéd után megkönnyült szívvel tértem vissza helyemre. Nagy, nehéz kő esett le szívemről, mert ha úgy lett volna, a mint én előre elképzeltem, ugyancsak kellemetlenül érezhettem volna magamat. Annál vigabb lettem visszatértem után. Az esetet persze tüstént föltaláltam a társaságnak, mely azt perczekig tartó hahotával kísérte. Ketten-hárman kisiettek hamar az ivóba, hogy lássák azt az embert, a ki egy üveg borért s egy adag pörköltért eladja megtorlási jogát . . . Aztán folytattuk a mulatozást, melynek csak a könnyörtelen záróra vetett véget.

Hazamentem. Megelégedés volt a szívemben, czukorskatulyák a zsebemben. Jól számítottam én ezzel az olcsó édességgel. Feleségem ugyanis szívesen fogadta és jól esett neki az a tudat, hogy én még mulatozás közben sem feledkezem meg róla. Nem is zsörtölődött velem ez alkalommal a kimaradásért, ellenkezőleg megcsókolt és nyájasan mondta:

— Most már feküdj le te is.

Szót fogadtam neki s elfujtam a gyertyát. Egy darabig csend volt a sötétben, egyszerre csak megszólalt nóm:

— Dani alszol? . . . Voltál a szabónál? . . . Kifizetted a részletet?

Mintha hideg vízzel öntöttek volna végig. Világosság támadt agyamban, vagyis inkább bösz sejtelmek kezdtek gyötörni. Gyorsan felugrottam és lázasan kutattam zsebemben. Arra még emlékeztem, hogy a tíz forintot távozás előtt hanyagul zsebre gyűrtem, hogy a szabónak elvigyem, de immár nyomára se találtam.

Úgy történhetett, hogy séta közben kirántottam zsebkendőmmel együtt s a földről aztán, mint talált pénzt fölvettem.

Oh, az az átkozott nátha!

— De Dani, hát voltál-e a szabónál? — hangzott ismét a kérdés.

— Voltam! — feleltem kurtán és lefeküdtem aludni.

Maróthi János.

Irtam.

Irtam már vagy száz levelet
Drága kedvesemnek;
De hiába, mindhiába, —
Nem hódítottam meg!

Czéltalanul ecseteltem
Lelkem forró vágyát
Kérve kértem, föl ne dülja
Szívem boldogságát.

Soha célhoz nem jutottam,
Szíve másért égett. —
Sirathatom nyugalmamat
S a bélyegköltséget.

Barátnők közt.

— Miért nem tartasz szobaleányt?
 — Nehéz a választás: szép leány nekem nem kell, rút meg férjemnek nem tetszik.

Őszinte szó.

A férj nagyban bosszankodik:
 — Ah! Még egy kis bort is sajnálsz tőlem? . . . Hát csak keress nagyobb bolondot nálamnál; de tudom úgysis, hogy nem fogsz találni!

Holt szivek.

Ő volna ez a	Én volnék az a
Hódító leány,	Régi, a kinek
Ki most közönnyel	Lángolt a szive,
Néz reám?	S most hideg?

Mások vagyunk már,
 Oly idegenek,
 Holt szivvel élő
 Emberek . . .

Haan Béla.

Alapos tanulás.

— Hát ugy-e, a fia négy reált végzett, gazd' uram? —
 fordul a képviselő a fiának hivatalt kérő apához.
 — Igenis kérem alásan, de azt osztán tudja is ám,
 nem csak ugy akárhogy, mert minden osztályt kétszer
 járt, hogy alaposan tanuljon meg mindent.

Czigány kispap.

Minden vágya csak az volt a czigányprimás családnak, hogy a fiu-csemetéből pap legyen. S mert jól tanult a rajkó, be is vették papnak. Szép bariton hangja volt a fekete legénynek, a passióban éppen neki osztották a Megváltó szerepét, mikor Krisztus szenvedésének történetét énekelték a püspöki templomban, persze latinul. Az evangelista énekeli, hogy az Ur a getsemani kertben alva találván kedves tanítványait, mondá nekik: Surgite! (keljetekek fel!)

Tudvalevőleg a latin s-et sz-nek kell kiejteni.

Mikor az evangelistát helyettesítő kispap énekelte, hogy mondá Jézus az alvó tanítványoknak, biz a gyerekek csak magyar s-nek mondá az első betűt, hogy: suurgite!

Persze csak a hely ölte el a kitörő nevetést, mikor is az egyik kanonok oda szól társának:

— No ebből is kitört a czigánytermészet!

A derék papon haláláig rajta is maradt a «Suurgite» név.

Modern gyerekek.

Tanító. Mondd meg nekem, Kóbi, ki volt Mózes anyja?
 Kóbi (akadozva). Mózes anyja? Mózes anyja — az volt a Fáraó királykisasszony!

Tanító. Hiszen az csak találta őt!

Kóbi. Kenn dősz! Aztat ő csak úgy mondta!

Biztosíték.

Apa. Azt hiszi, hogy leányommal boldog lesz?

Kérő. Bizonyára! A hazardjátékban majdnem mindig nyertem még eddig!

A klinikán.

Tanár (egy parasztnak a fejét megtapogatva). Ezen a fejen oly sérülés látható, a mely egy szilárd testnek erőszakos behatolása folytán állott elő.

Paraszt. Eltalálta doktor úr, a feleségem tegnap fejbe ütött a seprűvel.

Bizonyíték.

Juika. Hát igazán szeretsz engem, Ferkó?

Káplár. Még kérdés? Akár száz évig is eljárrok hozzád vacsorára.

Szó szerint.

Mama. Mondtam már, kis lányom, hogy nem illik hátranézni az emberek után.

Ninácska. De mamuskám, nem emberek után néztem hátra, hanem az után a kis fiú után.

Igy már emlékszik.

- Ugyebár ön az, a kinek egyszer húsz koronát adtam kölcsön?
- Sajnos . . . nem emlékszem rá . . .
- És azóta már vissza is fizette.
- Igen? Hja persze, emlékszem . . .

Zene.

«Édes apám, úgy szeretném,
Ha zenélni tudnék;
De nem késő, csak taníttas,
Megtanulhatom még.»

«Jól van, fiam, ha van kedved
Szépen muzsikálni,
Megtanítlak én magam is
Keztyübe' dudálni!»»

Árkosi Ödön.

Ketértelem.

A. Az a hölgy rokonod?

B. Igen.

A. Távoli rokonod?

B. Elég távoli, Brassó mellett lakik.

Kriminális úr.

Beállít a falusi ember a bünfe-nyítő bíróság egyik szobájába, hol épen többen körmölnek az asztaloknál s kérdi:

— Kérem ássan, hol találnék én itt valami kriminális urat?

Nem ujság.

Felháborodva ront be X. úr egy napilap szerkesztőségébe:

— Uraim! Az önök lapjában szédelgőnek vagyok jelezve.

Mire egy malicziózus munkatárs csitítólag közbeszól:

— Az lehetetlen, hiszen mi csak eredeti ujdonságokat szoktunk közölni.

— Fipsz, te durva teremtés, hagyj békét annak a kis kutyának!

— Hogy kívánhatod, édesem, egy kutyától, hogy illedelmesebb legyen a nők irányában a férfiaknál?!

Csintalan manók.

Titokzatos, csöndes éji félhomályban
A megzavart lélek alig-alig eszmél.
Fogyó hold sáppadó mécsvilága mellett,
Hallga . . . hallga . . . milyen kísértetes nesz kél?

Ott . . . ott . . . a sötétben, — ott a ház végében
Zajtalan kinyilik a becsukott ablak;
S mint sötét rámában halvány régi arczkép,
Megjelenik benne lenge fehér alak . . .

Csitt! . . . mintha suttogva szellemajak szólna:
«Itt vagy? . . . mennyit csaltam, hazudoztam . . . érted! . . .
Itt vagyok, édesem . . . és az ablak alá
Surran egy fekete kis manókisértet.

Megtartád-e hiven fogadott esküdet?
Te, kiért — oh egek! — kárhozatba mentem.
Kiért — ah! csintalan, hamis fondorlattal,
Titok leple alatt dideregve csentem.»

«Ha te a lelkedet kárhozatnak adtad,
Én ifju életemet vetettem koczkára,
És nyaktörő uton, ezer veszély között,
Másztam föl miattad a vén barackfára.

Kéz kézből cseréljünk . . . hogyha te csensz értem,
Én meg temiattad rabolok és lopok . . .»
Két árnyék összefoly és az ablakdeszkán
Mint a jég, valami zörög — dörög — kopog . . .

Hah mi szörnyü titok?! — Meg ne ijedjetelek,
Hisz ez csak két manó, két kis házi szellem;
Ha pityergés lesz is a játéknak vége,
De a főszereplő még nem a szerelem.

Csak zöld barack kopog s ropog a kis Ilus
Fehér foga alatt. — Nincs rémes jégvihar.
S ott . . . a lidércz lángja? . . . az Pista ajkában
A barackkér' elesent — kétkrajczáros szivar.

Elpirult a hold is a nagy csinytevésen,
S elbújt a homokba, — mint Bodri, ha beteg,
Jajsóhajjal szállnak a pusztán a rémek . . .
Pista s a kis Ilus — nagyon rosszul lettek

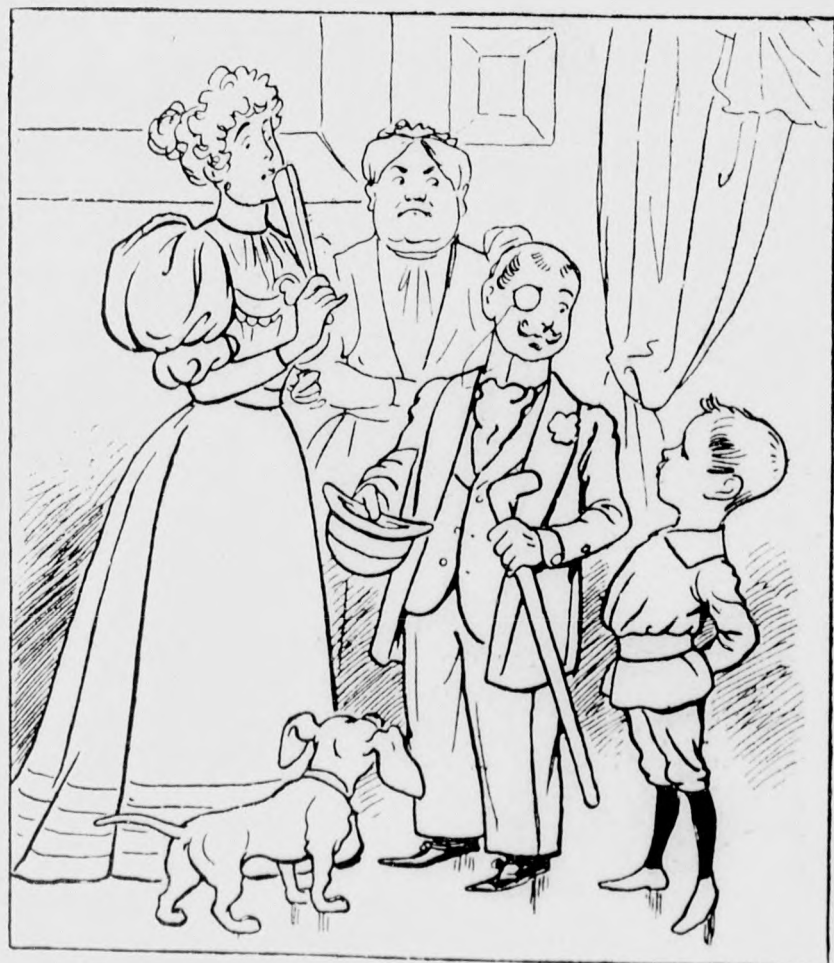
Bor-Bál.

Tudja a módját.

Apa. Minek adsz annyi pénzt a gyerekeknek? Minden-
nap tele van a sapkája almával.

Anya. Ne gondold, hogy pénzért veszi. Incelkedik a
sarki kofával, az pedig mérgében almát dob utána.

Enfant terrible.

Laczika (nővére vőlegényéhez). Ha majd megnövök, ge-
nerális leszek vagy fiákeres! Hát maga mi lesz, Pali
bácsi, ha megnő?

Elegancia.

Iudja, kedves, jó barátom,
— Igy szólt hozzám egy svihák, —
Urat kell ma játszania,
Ezen fordul a világ.

Gomblyukában székfűvirág...
Vontatott hang... görbe hát...
Kávéházban dorbézolva
Tölteni az éjszakát.

Fehér keztyű imponál csak,
Vasalt nadrág, lakezipó,
Magas gallér és monokli,
A többi magától jó.

Most a bérkocsimat várom,
Mulatunk ez éjjelen,
Ugyan adjon kis időre
Tíz forintot énnekem!

Megmutatja.

Feleség. Adta részeges disznója! Hát az egész kancsó bort megittad? Hogyan is tudsz annyit inni?

Férj. Azt kérde, hogy hogyan? Hát hozass még egy-
gyel, akkor majd meglátod.

A század-iskolából.

Oktató hadnagy. Miről lehet megismerni az ezredest?
Közlegény. Jelentem alássan, arról, hogy még a had-
nagy urat is megsziája.

Azok a vők!

Anyós. Isten veled, édes fiam, boldogságokban gondoljatok néha reám is!

Vő (magában). Hát még mit nem! Még nászuton is anyósra gondoljak?

Furesa védekezés.

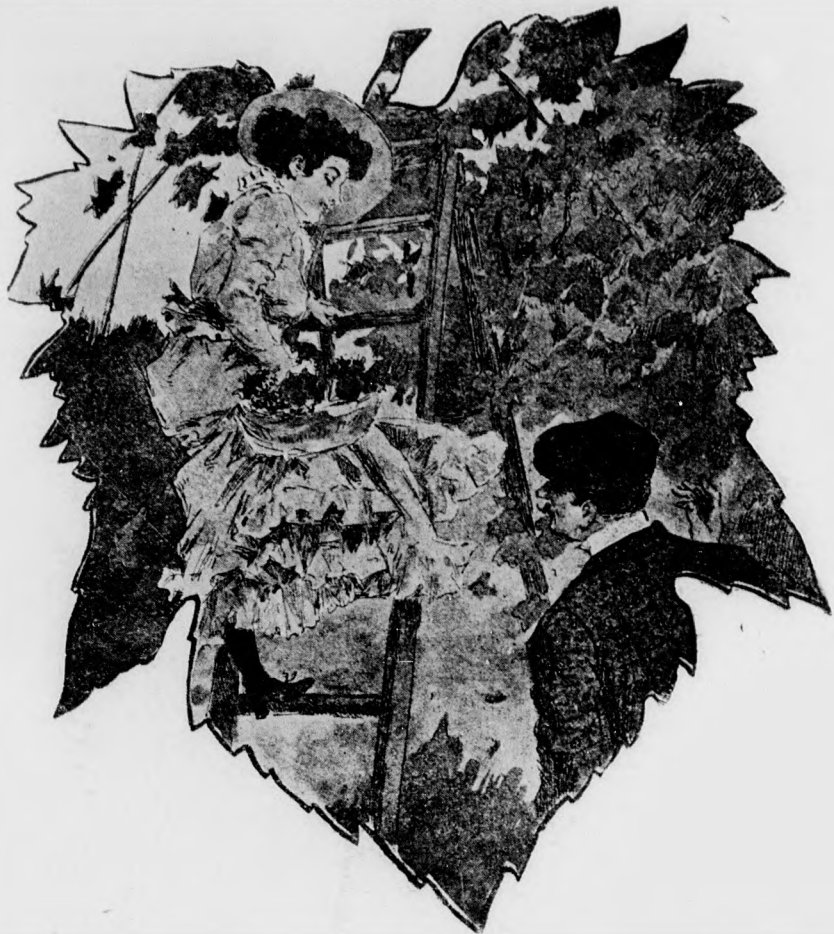
Tanyán nőtt fel a bojtár, természetes tehát, hogy iskolának, templomnak színét se látta. Végre házasodni akarván, bemegy a városba a paphoz, hogy ütné nyélbe a házasságukat. A pap éppen ujságjába temetkezve olvasott. Mindenekelőtt azt kérdi a legénytől, hogyan áll a vallástudásból. S mert az kurtán megmondja a valót, siet a pap kijelenteni:

— De valamit csak tudsz, pl. hogy hívták azt az isteni személyt, a ki érettünk meghalt a keresztfán?

— Nem t'om én!

— Már hogyan tudnád, édes fiam!

— Nem t'om biz' én, hájszen nem olvasok én ujságot, mint tiszteletes uram!

— Milyen szép kis lába van, Irma kisasszony!

— De, uram, ne nézegesse a lábamat, hanem a helyett inkább fogja meg a létrát, mert még utoljára a karjaiba találok pottyanni!

— Istenem, milyen boldogság! Hiszen épen azt szeretném!

Gróf Sándor életéből.

(Krónikás adoma.)

— Fogadjunk, hogy a bécsujhelyi kapun ez és ez nap délelőttjén becsempészek Bécsbe ötven mázsa vágott magyar dohányt a legtermészetesebb uton, — mondá Sándor gróf egy nap apósának, Metternichnek, a ki nagyra volt vele, hogy neki minő szemfüles őrei vannak mindenfelé, s hogy Bécs környékén nem történhetik semmi, a mi figyelmöket elkerülné.

Az öreg miniszter fölesapott s a meghatározott napon megháromszorozta az örököt a mondott helyen, a legjobb orru szaglászokat állitva ki oda.

Meg is vizitáltak azok minden arra menő egyént s még a kabátja bélését is fölfejtették, a kit rosz sorsa az nap a vámsorompó felé vezetett.

Egyszer aztán nagy porfelleget látnak messziről. Alföldi juhászok jöttek föltarisznyázva, taligákkal, csacsikkal, terelgetve egy nagy nyáj kost magok előtt.

— Ki emberei kendtek? — kérdék a finánczok.

— Gróf Sándor uram ő kegyelme az urunk, a ki amoda hátul jön a hintójával meg a bagázsiás szekerekkel. Vágni hajtuk ezt a nyáját.

No itt van hát a nevezetes pillanat. Csülökre legények!

A pénzügyőrök felturkálták minden taligát, minden tarisznyát, megtapogatták a gyapjasokat gondosan mindenfelé arra való szerszámokkal, még a kutaszokat is

beletolták a szegény állatok husába, nincs-e rajtok két bőr, a mely között a dohánynak kellene lenni. Biz azoknak az egy bőr is nehéz volt abban a kutya melegben.

No lássuk most a gróf hintáját, meg a bagázsiát! A gróf csak mosolygott, a mint látta, hogy még a szekérekereket is kiszedik s ott motoznak nem csak a ládák, bőrzsákok, ülések, de a tengely, a lócs, a kocsirud körül is, nem üres-e belől? Azaz nincs-e tele dohánynyal?

Hát biz az nem volt. Ott pizsmogtak vagy három óra hosszat s végre is re ingesta kellett tovább eresztetni a gróf szekereit.

A juhászok már akkor rég belül voltak a sorompón a nyájjal.

Pont tizenkét órakor bekopogtat Sándor gróf az ipjához.

— Jöjjön excellenciád.

— Hová?

— Hát rá gyujtani. Itt a dohány.

— Lehetetlen!

— No hát tessék meggyőződni.

Azzal kivezette apósát a tornácra, mely már akkor tele volt finánczokkal és nagy pyramisokba halmozott szép piros vágott szüzdohánynyal.

— Van-e akkora pipája excellenciádnak, a melybe ez a kis dohányka bele fér?

A kis pipájú sok dohányu államférfiu (Honny soit qui mal y pense) megvakarta a füle tövét.

— Ejnye, hát aztán hogyan ejtette szerét ennek a dolognak? Hogy tudta behozni ezt a tenger dohányt?

— Mondtam már, hogy a legtermészetesebb uton: abban, a miben a magyar ember rendesen a vágott dohányt szokta tartani.

— Mi az?

— Hát az, a mi a kost megkülönbözteti az ürütől. Az a behajtott nyáj ürü volt ám, nem kos. Azt a kis differenciát pótoltuk ki egy kis mesterséggel s abban a differenciában volt a dohány.

A böles státusférfiu csak akkor tudta meg, hogy az ürü és kos között differencia is van s hogy a magyar ember abban hordja a vágott dohányt.

Hogy valakinek erőneit megítélhessük, előbb hibáit kell megismernünk, valamint hogy, a ki Oroszországot akarja megismerni, télen kell megnéznie.

*

A fősvények Wertheim-szekerénye egyidejüleg nyilik meg sirjukkal.

A köruton.

— De hát mit csinál maga azzal a sok krajezárral? Egy hónap alatt húsz krajezárt kapott tőlem s most újra kér!

Budapest, M. M. A benne levő ötletecskéhez képest igen el van nyújtva az aprajából válogatunk. — *Kisujszállítás, K.* Egyiket a kettő közül. — *Budapest, L.* A képeken ugyan meglátszik még a gyakorlatlan kéz, de kitartó szorgalommal viheti valamire. — *Sztipicsész.* Nehány konkoly is került ezuttal a tiszta buza közé. — *Budapest, V. N.* Legközelebb sorra kerül. — *Budapest, Sz. J. Z.* Nagyon szomorú hírokat penget, nem lapunkba valók. — *Jux.* Valamennyit a közlendők közé tettük. — *Budapest, T. L.* A humoreszk járt nyomon halad, nem használhatjuk. A kéziratot egy hétig megőrizzük. Az adomáknak több hasznát vesszük.

Magyar királyi államvasutak.

140936/901 sz.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1902. évben, esetleg a további két évben évenként szükséges 1000 métermázsas rézgálicz szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. Az ivenkint egy koronás okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb 1901. évi november hó 5-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál benyújtandók vagy postán oda beküldendők. Ugyanezen időpontig átadandók ugyanott a kötelező minőségi minták is. Bánatpénz gyanánt az ajánlott anyag évi értékének 5%-a legkésőbb 1901. évi november hó 4-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál lete-

endő. Szállításra nézve mérvadók és kötelezők a 122291/96. sz. általános szállítási és távirdai anyagok szállítására vonatkozó 60,992/97 sz. különleges feltételek. A szállításra vonatkozó egyéb részletes módozatok az ajánlati felhívásban foglaltatnak, mely az igazgatóság anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál, valamint az üzletvezetőségeknél és a hazai kereskedelmi és iparkamaráknál betekinthező. Ezen ajánlati felhívásra az ajánlatot tenni szándékozónak a fentnevezett anyag és leltár-beszerzési szakosztály által ingyen adatik ki, vagy kívánságra postán megküldetik. Budapest, 1901. október hóban.

Az igazgatóság.

134456/901 sz.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1902. évben esetleg az 1904. év végéig évenként szükséges mintegy 5000 darab fürdő szivacs szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. Az ivenkint egy koronás okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb 1901. november 8-án déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál benyújtandók vagy postán oda beküldendők. Ugyanezen időpontig átadandók ugyanott a kötelező minőségi minták is. Bánatpénz gyanánt az ajánlott anyag évi értékének 5%-a legkésőbb 1901. évi november 7-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő. Szállításra nézve mérvadók és kötelezők a 122291/96 sz. általános szállítási feltételek. A szállításra vonatkozó egyéb részletes módozatok az ajánlati felhívásban foglaltatnak, mely az igazgatóság anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál, valamint az üzletvezetőségeknél és a hazai kereskedelmi és iparkamaráknál betekinthező. Ezen ajánlati felhívás az ajánlatot tenni szándékozónak a fentnevezett anyag- és leltár-beszerzési szakosztály által ingyen adatik ki, vagy kívánságra postán megküldetik. Budapest 1901. október hóban.

Az igazgatóság.

126737/901. szám.

Pályázati hirdetmény.

Alólirott igazgatóság a magy. kir. államvasutak műhelyeiben 1902. évben szükséges mintegy 180 métermázsas tisztogatási és fényezési czélokra való vászonrongy szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A vászonrongyoknak lehetőség szerint nem szabad foltokkal, gomblyukakkal és bordás varrásokkal birniök, hanem olyanoknak kell lenniök, hogy minden négyzetméter rongyból, négyzetben 30 czm. nagyságú foltmentes felület legyen felhasítható. A különleges feltételeket tartalmazó ajánlati űrlap, valamint a szállításra vonatkozó részletesebb módozatokat tartalmazó ajánlati felhívás valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthező és az alólirott igazgatóság «Anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál» (Budapest, VI. kerület, Andrassy-út 73. szám, II. emelet, 46. ajtó szám.) díjtalanul kapható. A szabályszerűen kiállított, egykoronás magy. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbbben f. é. november hó 8-ának déli 12 órájáig a fentemlített szakosztálynál benyújtandók, vagyis posta útján oda küldendők és a boríték ezzel a külczimmal látandó el: «Ajánlat ad 126737/901. számhoz.» Ugyanezen időpontig átadandó ugyanott a kötelező mintául szolgáló egy-egy kilogramm két csomagban elhelyezett vászonrongy is. Bánatpénz gyanánt az ajánlandó vászonrongy értékének 5%-a, legkésőbbben f. évi november hó 7-ének déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak központi főpénztáránál (Budapest, VI. ker. Andrassy-út 75. sz. földszint) leteendő. Később benyújtott ajánlatok, valamint olyanok, melyek nem pontosan és a részletezett módozatokat tartalmazó ajánlati felhívás bemutatása mellett állíttatnak ki, figyelembe nem fognak vétetni. Budapest, 1901 október hóban.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Baróti Lajos.

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

MINDEN EMBER

tudja egy

aranyozott órának lánczezel

való nagy értékét 2 évi jótállás mellett; ehhez még 335 **nélkülözhetlen tárgy**, u. m.: igen finom párisi női-broche Simili briliánsokkal, egy pár finom bouton Simili briliánsokkal; egy double arany kézelő és ingombkészet patent zárral, egy gyönyörű gyűrű imitált drágakővel, egy igen finom nyakkendő; egy igen finom zsebkészlet; egy nagyszerű négy részből álló zsebirókészlet; egy finom toilett tükör tokkal, hat finom zsebkendő, egy nagyszerű cigaretta-szopóka borostyán-kővel, husz hasznos íróeszköz és még 300 darab különféle nélkülözhetlen tárgy. Nevezett 336 darab **órával** együtt, mely magában képviseli ezen összeget; direct kapható **1-90 forintért** utánvétellel az első beszerzési forrástól:

R. Klein, Krakau, Krakowska 28.

Meg nem felelőért pénz visszaadati

Bőrszékipar,

butorbőrsajtolás és bőrfaragás

KENDI ANTAL

BUDAPEST, IV., Károly-utca 2,

az evangélikus iskolaépületben.

Nagy raktár valódi bőrszékek és karos-székekben, olcsóbb árban, mint eddig. **Használt nádszékek** átalakítása bőrszékekre.

Férfiaknak ingyen küldetik.

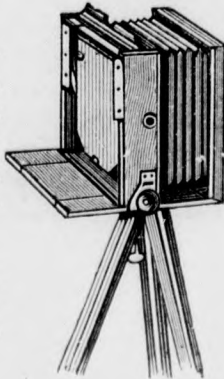
Egy ingyen csomag orvosságot küldünk posta útján bérmentve minden férfinak, minden nőnek, a ki hozzánk fordul. Ez egy új találmányu szer. Ezen szer gyógyítja a bajok legnagyobbikát: a bujakort, valamint az összes nemi bajokat, u. m. elvesztett férfi erőt stb. Ez egy gyógyítás a melynek mindenki, alávetetheti magát, mivel otthon saját házában gyógyítható. Ez erősíti a gondolkozási tehetséget, gyengeségeket, van cocellet stb. S mindenki, a ki hozzánk ír, s bérmentes levélben a baját leírja, egy ingyen csomag a gyógyszerből s egy 120 oldalas magyar nyelven írt könyv ingyen küldetik. A bérmentesítési díjat kérjük ott megfizetni, mivel csakis bérmentes levelek fogadtatnak el. Mi akarjuk az emberiség azon osztályát elérni a kik nem képesek szobájukat elhagyni, hogy magukat gyógyíthassák. Teljes titoktartás biztosított. Ezen intézet államilag van szervezve s 250 ezer koronával alapítva. Fő dékánunk mindenkinek ingyen tanácsot ad, s a mi diszes könyvünk megmagyarázza a bajt. Irjon még ma. Minden levél így czimzendő: **State Medical Institute, X Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.**

Minden ember fényképész!

a ki Bienenstok Józsefnél vásárol fényképező-készüléket. Dus választék u. m. kézi kamrák, állványos iskola-, utazó- és amateur-kamrák a legolcsóbb árakban. Fényképészeti kellékek nagy raktára. Lemezek kidolgozása eszközöltetik, költséggvetések és árjegyzékek ingyen.

Bienenstok József,
Budapest, VI., Váci-körút 47.

Az Alkotmány-utczával szemben.

Wadlsteiner F. BUDAPEST

IV. kerület,

áruháza

Mária Valéria-u. 5.

Cristofle-ezüst, üveg és porcellán nemüekben.

Cristofle & Co, ezég Páris, dusan ezüstözött és aranyozott gyártmányai egyedüli raktára;

Cie des Cristalleries de Bacarat, Páris (Kristály-üveg készlet);

Benedikt testvérek Karlsbad, Meierhöfeni porcellángyára (háztartási cikkeiben). 9182

Eladás gyári áron!

Kutschera György

utóda

Budapest, V.
Aranykéz-
utca 7. sz.

Saját készítmény-
nek nagy és dúz
gazdag raktára

sírkő-
lámpákban.

Kovácsolt vas és
és egyéb érc fényesítése
és bronrozása. Virágkosár
és virágvázaik raktára sír-
boltokhoz, ércvirágok, kos-
zoruk minden nagyság és
minőségben, valamint ker-
resztek virágkoszorukhoz.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor- és esemegefajokban faj-
tisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak.
Uradalmaknak, községeknek három évi
törlesztésre is adatik.

Oriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövényfajta. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmitéle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mel-
lékelletetik.** Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték. Oriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu **16árjegyzék ingyen és bérmentve** küldetik minden rendelési kötelesség nélkül. **Az árjegyzésen** kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címere ingyen és bérmentve küldeteni ker, mely nyúcsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát használni ne tordítanak, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családánál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekeben áll, kik **rendelni semmit nem akarnak** mert benne számos oly közlemények foglaltnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím: **Ermetéki első szőlőoltvány-telep. Nagy Kágya, u p Székelyhid**

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN

CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB;
KRONOMETER- ÉS MŰ-ÓRAS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRAKNAK STB. STB.

ÓRAK, ÉKSZEREK

10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL

KÉSZPÉNZÉRT, VALAMINT

RÉSZLETFIZETÉSRE

JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtisztéknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdészisztéknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Gummi-Király-utca 6. sz.

Gummi és halhólyag tucatonként 2—10 forintig. Capot-

Americ (rövid) 2—6 forintig. Mintagyűjtemény urak részére (25 drb) 5 forint. — Rendelmények rögtön és titoktartás mellett eszközöltnék. 10 korona utáni vásárlásnál 20% engedmény.

Rothauser M. Ignác és Fia
Budapest, Király-utca 6/B.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább égvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásnak bizonyult köhögéskor, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Hirdetések

e lap részére csak a hirdetésfelvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. kerület,
Szervita-ter 8. sz. alatt
vételnek fel.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
1 " " " faragott 150 "
1 " " " angol stylben 170 "
1 " " " oszl. faragott 190 "
1 " " " igen finom, baroque stylben, valódi belga bleu-márvánnyal 330 "

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint díszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredencz, pohárszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

Szabadalmakat Értékesítő Vállalat

BUDAPEST,

VII., Erzsébet-körut 17.

Kieszközöl szabadalmakat, finanziairoz találmányokat és belajstromoz védjegyeket és mustrákat. Felvilágosítás díjtalan.

TELEFON 24—20.

Borbély és fodrász urak figyelmébe!

A legjobb minőségű borbélyblusok és köpönyegek minden színben kizárólag **Kálmán Adolf** női divatüzletében VII., Erzsébet-körut 36. sz. kaphatók. Mintákat kívánatra bérmentve küldök. Megrendelésnél elég a mellbőség és a kabát hossz-
mérete.

Zenekari és műkedvelői hangszerek, saját gyártmányu Phonographok, valamint amerikai iskolai, szalon- és egyházi harmoniumok.